

III.

Paulus faber ferrarius ad cenam à duobus amicis comiter invitatus libentissime iisdem obsequutus est. Cum se cibo potuque recreassent, pravius ei consilium manifestant ingentem pecunie vim à divito mercatore furandi, ac furti partem ei pollicitantes, ipsum persuadere conantur ut opera sibi commodat ad claustra apothecæ noctu perfringenda. Paulus iniqua consilia aversatus, nunquam se in sceleris societatem venturum affirmat; quibus auditis, nefarii homines ferro districto mortem ei minitantur, nisi ad furtum adhiitendum operam præstet, ac factum alto silentio premat. Paulus cum probe noscat, eos tali esse animo, ut mortem sibi intentatam sibi inferant, vitæ suæ discrimen vitare cupiens ad mercatoris coles eum iis accedit; claustra januaque perfringit, et ablatam furti partem recipit. Non ita multo post, ex furto mercatorem illum in gravem egestatem incidisse cognoscit, atque ad confessarium accedit, quem percontatur;

- 1o. *Quandonam metus ob omni peccato cecidit?*
- 2o. *An peccaverit operam suam illi furto navans?*
- 3o. *Ad quid teneatur?*

IV.

DE CHOREIS.

Jacobus parochus videns choreas valde frequentes esse in suâ parochiâ, parocianosque suos parum attendere gravibus suis eâ de re monitis, eas tandem interdixit omnibus sub penâ privationis absolutionis, et communionis paschalis. Inde cum dolore coactus est arcere à sacrâ communione, tempore paschali, majorem partem populi sui, maxime juvenum qui prohibitionem suam non servaverant.

Hæc infoliet experientiâ edoctus, ac de opportunitate hujus melii dubitans, nunc tandem querit ab amico sacerdote:

- 1o. *An choree tanquam male habendæ sint?*
- 2o. *An sub tantâ penâ prohiberi possint?*
- 3o. *An prudenter se gesserit in casu, tum prohibendo eas sub penâ privationis communionis paschalis, tum ab eadem sacrâ communione arcendo omnes qui prohibitioni suæ non paruerant?*